

ลำไย

Dimocarpus longan Lour. var. *longan*.

ชื่ออื่น

เงาะป่า (เหนือ); เงาะเลอ (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); ลำไยป่า (ทั่วไป); สะแงน (ตะวันออกเฉียงใต้)

ชื่อสามัญ

Longan

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ สูง 10 - 20 เมตร ทรงพุ่มกลม แน่นทึบ ขนาดทรงพุ่มกว้าง 5 - 8 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม แตกสะเก็ดและหลุดล่อนเป็นแผ่นบาง ใบ ใบประกอบแบบขนนก ปลายใบคู่ เรียงเวียนสลับ แกนกลางใบประกอบยาว 20 - 50 เซนติเมตร มีใบย่อย 2 - 4 คู่ เรียงตรงข้าม รูปไข่แกมรูปขอบขนาน กว้าง 3 - 5 x 7 - 12 เซนติเมตร ปลายใบแหลม โคนใบสอบ และเบี้ยว แผ่นใบบางแต่เหนียวสีเขียวเข้มเป็นมันผิวใบด้านล่างมีต่อม แบน ๆ สีเข้มในซอกของเส้นแขนงใบ ผิวเรียบหรือมีกลุ่มขนกระจาย บนเส้นแขนงใบ ดอก ออกเป็นช่อแยกแขนงที่ปลายกิ่ง ช่อดอก ตั้งยาว 10 - 40 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 5 กลีบ ซ้อนกันและโคนเชื่อมติดกัน เป็นรูปถ้วย กลีบดอก 5 กลีบ โคนกลีบมีขนอ่อน ๆ เกสรเพศผู้สีขาว 8 - 10 อัน เส้นผ่านศูนย์กลางดอก 0.5 - 0.8 เซนติเมตร ผล ผลสดมีเนื้อทรงกลมหรือเบี้ยวเล็กน้อย เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5 - 2 เซนติเมตร สีเขียวอมน้ำตาล เมื่อสุกน้ำตาลอมเหลือง เปลือกผลบาง แต่ค่อนข้างเหนียว มีเนื้อใส ๆ สีขาวอมชมพูหุ้มเมล็ด เมล็ดสีน้ำตาล เข้มเรียบเป็นมัน 1 เมล็ดต่อผล

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

เป็นพืชไม้ผลเขตร้อนและกึ่งร้อน

การใช้ประโยชน์

ใช้รับประทาน ทำฟืน

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ให้ดอกสีขาวอมเหลือง